

ΕΤΟΣ Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 181

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1882.

ΣΕΥΜΟΥΡ.

Εἰξεύρετε τίς κρατεῖ τοὺς κεραυνούς; Μὴ μοῦ εἴπητε ὅτι τοὺς κρατεῖ ὁ Τρικούπης διότι εἶδετε ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου τῆς Τειάρτης ὅτι ὁ ἀγαθὸς μας πρωθυπουργὸς καταδιώκεται μάλιστα ὑπὸ τῶν κεραυνῶν ὡς Καπανεύς, ὡς ἐξαποδῶ ἢ ἔστω καὶ ὡς σκύλος, ἀφοῦ δὲν ἔχει τὴν πρόνοιαν νὰ τοποθετῆ πρὸ αὐτοῦ ὡς ἀλεξικέραυνον τὴν ρίνα τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου του κ. Α. μβάρδου.

Μὴ μοῦ εἴπητε ὅτι εἶνε ὁ κ. Κουμουνοῦρος διότι καὶ ὁ πτωχὸς αὐτὸς εἶνε θαῦμα πῶς ἀντέχει μετὰ τὴν κεραυνόβλησιν Καλλιγᾶ, Λεβίδου, Παλαμῆδῃ κλπ. κλπ.

Τῶν κεραυνῶν ἀποκλειστικὸς ἐφευρέτης καὶ ἰδιοκτήτης, ἦτο ὁ γέρω-Ζεὺς ἄλλοτε, ὅστις μὲ αὐτοὺς ἔκαμνε ἀνάστατον τὸν κόσμον, ὁσάκις μάλιστα ἐπρόκειτο διὰ καυμῖν γαλανοματάων ἢ μαυροματάων. Γηράσας προῶρως ἔνεκα τῶν νεανικῶν παραπτώματων, ἀπεσύρθη τῆς ὑπηρεσίας ζήτησας τὴν ἄδειαν παρὰ τῶν κληρονόμων τοῦ Σίνα νὰ ἐγκαταστήσῃ εἰς ἕν τῶν ἀετωμάτων τῆς Ἀκαδημίας, παρεχώρησε δὲ τὸν κεραυνὸν του εἰς τὸν Ἰεχωβά, ὅστις διεσκέδασεν ἐπὶ δεκαοκτὼ εἰδῶνας κεραυνῶν αἰρετικούς καὶ ἀπίστους. Ἀφοῦ ἡ πίστις τοῦ καταστήματός του ἤρχισε νὰ ἐκπίπτῃ καὶ μάλιστα, μετὰ τὸν Φραγκλῖνον, νὰ γείνωνται καὶ παραποιήσεις εἰς τὸ ἐμπόρεμά του, ὁ Ἰεχωβά μετεβίβασε διὰ συμβουλαίου τὴν ἰδιοκτησίαν του εἰς τὸ ἀγγλικὸν Νκυρχεῖον, λαβὼν ὡς ἀντάλλαγμα μίαν σπανίαν ἐκδοσὴν τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ ἀπεσύρθη εἰς ἕν μετόχιον τοῦ Παναγίου Τάξου, γενόμενος συνδρομητῆς εἰς τὴν Ἐρησικετικὴν Φωνήν.

Κύριοι λοιπὸν καὶ καθολικεὶ κληρονόμοι τοῦ Διὸς καὶ τοῦ

Ἰεχωβά ἐγένοντο οἱ Λόρδοι τοῦ Νκυρχεῖου οἵτινες ἐπεμφαν ἀντιπρόσωπον αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, τὸν συναδέλφον των λόρδων Σεῦμουρ, τὸν ναύαρχον οὗ τὴν εἰκόνα παρέχομεν σήμερον τοῖς ἀναγνώσταις.

Ὁ Σεῦμουρ εἶνε γόνος γνήσιος τῆς ἀγγλοσαζωνικῆς φυλῆς, ἥτις ἀντιστρόφως πρὸς τὴν ἑλληνικὴν, ὀμιλεῖ ὀλίγον, πρᾶττει πολὺ καὶ σκέπτεται περισσότερον. Ἐπλευσε πρὸ τῆς Ἀλεξανδρείας μὲ τὸν φοβερὸν στόλον του καὶ εἶπεν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους - Κάτω τὰς χεῖρας.

Ὁ Ἀραβὸς ἐπροφασίσθη ὅτι κρατεῖ τὰς χεῖρας ὑψηλὰ διότι προσεύχεται εἰς τὸν προφήτην. Ἄλλ' ὁ Σεῦμουρ εἰς ἀπάντησιν εἶπε Fire!

Καὶ τὰ φρούρια τῆς Ἀλεξανδρείας ἐγένοντο ἐντὸς ὀλίγου γῆ Μαδιάμ.

Ὁ Σεῦμουρ φερόμενος οὕτω δὲν ἐφέρετο μόνον ὡς φιλόπατρις Ἀγγλος, ἀλλὰ καὶ ὡς φιλόστοργος υἱός. Διότι τὴν ἐπαύριον αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες, προεξάρχοντος τοῦ Διῶνος ἐδημοσίευσαν τὴν βιογραφίαν τοῦ... πατρὸς τοῦ ναυάρχου, ὅστις ἄνευ τῆς πράξεως τοῦ υἱοῦ του, ἦτο πολὺ πιθανὸν νὰ μείνῃ ἄγνωστος διὰ παντὸς εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον.

Αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες τῷ ἀπέδωκαν 25 ἔτη ἐπὶ πλέον, τῷ ἀπέδωκαν βαθμοὺς οὓς δὲν εἶχε, τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Κίναν, εἰς τὸ Μεξικὸν καὶ δὲν εἰξεύρω ποῦ ἄλλου.

Ἄλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα ὁ Σεῦμουρ ἀπέκτησε τοὺς βαθμοὺς του καὶ τὴν δόξαν του δικίως, χωρὶς νὰ γείνη λιμενάρχης, χωρὶς νὰ ἐκτεθῆ βουλευτής, χωρὶς νὰ ἐφεύρῃ ὑποβρύχιον πλοῖον. Λέγουσιν μάλιστα ὅτι παραδόξως δὲν πάσχει οὐδὲ ἀπὸ καυτίσιν ὅταν ταξειδεύῃ, ὡς πάσχουσιν οἱ πλείστοι τῶν ἰδιῶν μας ἀνωτέρων ἀξιοματικῶν τοῦ ναυτικοῦ.

Ἦξει καὶ ἐν ἄλλῃ προσὸν ὁ Σεῦμουρ. Ἐμπορεῖ νὰ πάθῃ ἀπαξ τὸ ρεζιλίκι, δὲν θὰ τὸ πάθῃ ἕως δις βεβύλιως. Διότι

κῶν πρό τινος τὸν εὐρωπαϊκὸν στόλον κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Δουλείνου διαδήλωσιν, εἶδε μετ' ἀγγλικῆς λύσσης τὰς σημαίας τῶσων μεγάλων δυνάμεων νὰ ἐμπαίζωνται ὑπὸ τινων ρακενδύτων Ἀλβανῶν, καὶ ἐφρόαξεν ἀκούσας νὰ λέγωσιν ὅτι τὰ ἀγγλικά τελεβόλα ἦσαν γεμάτα . . . πίτυρα.

Ὁ Σέϋμουρ ὠρίσθη εἰς πρώτην περίστασιν ν' ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον, καὶ ἐνώπιον τῆς Ἀλεξανδρείας ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ πυρίτις εἶνε ἀρίστης ποιότητος.

Τὴν συνιστῶμεν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κυρίου ἀστυνόμου Τριπόλεως, ὅστις ἀνεκάλυψε τὸ μέσον ν' ἀποσπᾷ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐνόχων ζωοκλοπετῶν καίων τοὺς πόδας αὐτῶν διὰ πυρίτιδος!

Δὲν εἴμεθα προληπτικοὶ ὡς ὁ φίλος ἀρχισυντάκτης τῆς Νέας Ἐφημερίδος, ὥστε νὰ διαβλέπωμεν παντοῦ σημεῖα τῶν καιρῶν, οὔτε βαρεῖαν αἰσθανόμεθα τὴν συνείδησιν. Ὁ Ἀσμοδαῖος ἠμπορεῖ νὰ εἶνε διάβολος, καὶ ἐκ τῶν φοβερωτέρων, ἀλλ' οὔτε ἀλαταποθηκάριος ὑπῆρξέ ποτε, οὔτε ταμίας διωρίσθη. Ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν ὅτι μέγαν τρόμον ἐνέβαλε καὶ εἰς ἡμᾶς ἡ ἐνσκήψασα κατὰ τὴν παρελθούσαν Τρίτην θύελλα, ὁπότε τοσοῦτοι κεραυνοὶ ἔπεσαν, ὥστε ἐνομίσαμεν πρὸς στιγμήν, ὅτι ὁ κ. Ἀλεξιάδης πρὸς ἐμφύχωσιν τῆς Ἑλληνικῆς σκηπτικῆς ἀπεφάσισε νὰ παραστήσῃ καὶ αὐτὴν τὴν Μάρτυρα Αἰκατερίνην, ἧς ὁ ζηλότυπος συγγραφεὺς τόσῳ προῶρως ἐπέστη ἐξ ἀτροφίας, φιλολογικῆς ἐννοεῖται.

Ὁ ὡς ἄλλος Κουμουνδοῦρος γελαστὸς συνήθως οὐρανὸς μας τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἶχε λάθει ὄψιν Ζηνοπούλου προσβάλλοντος ἀπὸ τοῦ βήματος τὴν οἰκονομικὴν τῆς Κυβερνήσεως πολιτικὴν. Ἀγριωπὸς καὶ ὑπὸ μολυβδοχρῶν νεφῶν κεκαλυμμένος ἤνοιξε τοὺς καταρράκτας τοῦ καὶ ἔβρεχεν ἔβρεχε . . . κεραυνοὺς. Αἱ ὁδοὶ — ἐξακολουθοῦμεν τὴν παρομοίωσιν μας — ὡς τὰ καθίσματα τῆς βουλῆς ἀγορεύοντος τοῦ κ. Ζηνοπούλου, ἠρημώθησαν, αἱ οἰκίαι ἐσειόντο, καὶ αἱ ὕαλοι τῶν παραθύρων ὑπὸ τὸν σμερδαλέον ἦχον ἔτριζον. Πᾶσα ὀμιλία περὶ θεάτρου ἀμέσως κατέπαυσεν, οἱ ἀναγινώσκοντες τὴν στιγμήν ἐκείνην τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα ἔρριψαν αὐτὸ μακρὰν ψιθυρίζοντες καθ' ἑαυτοὺς ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε θὰ προβῶσιν εἰς τοιοῦτον ἀνοσιούργημα, καὶ ἂν ὁ σεβαστὸς τῆς Σύρου ἀρχιεπίσκοπος Μεθόδιος ἔβλεπε τότε σταυροκοπούμενους τοὺς κατεπτοημένους Ἀθηναίους, ἀναμφιδόλως θὰ ἔκαμνεν ἐν Σύρω λιτανεῖαν, ὅπως ἐνσκήψωσι καὶ ἐκεῖ ἄλλοι τόσοι κεραυνοὶ ἵνα ἀναγκασθῇ τὸ ἀμαρτωλὸν ποιμνιὸν του καὶ ῥίψῃ μακρὰν τὰς ἀσεβεῖς πλὴν προσφιλεῖς μυθιστορίας, κατὰ τῶν ὁποίων οὐδὲν ἴσχυσαν οἱ τοῦ θεοῦ ὑπ' αὐτοῦ χάρτινοι κεραυνοὶ — αἱ θεόπνευστοι ἐγκύκλιοί του.

Ἄλλ' εἰς ὁποίαν ἀπελπισίαν ἤθελε φθάσει ὁ σεβάσμιος ἱεράρχης, ἂν μετὰ τινος ὥρας παρελθούσης τῆς θύελλης ἔβλεπε τὸ πρό ὀλίγου κατάπληκτον πλῆθος ὄχι μόνον νὰ συνεχίσῃ τὰς διακοπέσας ἀνοσιουργίας του, ἀλλὰ καὶ νὰ παίζῃ ἐρμηνεῦον ποικιλοτρόπως τὴν κατευνασθεῖσαν ἤδη ὄργην τοῦ Κυρίου. Πολλοὶ, καὶ μετ' αὐτῶν καὶ ἡμεῖς, διέκριναν πολιτι-

κῶν χαρακτῆρα εἰς τὴν πρό τινος μυκωμένην καταιγίδα. Καὶ ἀκτιθῶς ὁ κεραυνὸς ὡς ὑπάλληλος ζητῶν θέσιν, ἀνεζήτησεν ἐπιμόνως τὸν τρισυπόστατον πρωθυπουργόν μας. Ἀνεζήτησεν αὐτὸν ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐξ οὗ μετέβη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐξυπνίσας τὸν ἐν αὐτῷ κοιμώμενον τμηματάρχην κ. Σουτζῶν, ἐνῶ οὗτος ὤνειρῶτο ὅτι ἐκρίθη ὁ μόνος κατάλληλος ὅπως ἀποσταλῇ αὐτὸς ὡς Ἕλλην Σέϋμουρ εἰς Ἀλεξανδρείαν, ἀποφασισθέντος πλέον νὰ συμμετάσχῃ καὶ ἡ Ἑλλάς εἰς τὸν βομβαρδισμὸν αὐτῆς. Ἄλλ' οὔτ' ἐκεῖ ἀνεῦρε τὸν καταζητούμενον πρωθυπουργόν. Μὴ δυνάμενος δὲ νὰ φαντασθῇ ὅτι καὶ τρίτον ὑπουργεῖον ἠδύνατο νὰ φέρῃ ἐπὶ τῶν ὤμων ὁ ἀντιβασιλεὺς μας περιῆλθε τὴν πόλιν ὑποπτεύων αὐτὸν μεταμφιεσθέντα εἰς γυναῖκα, κῦνα, λέων, Φωκιανὸν τέλος.

Ἐν τούτοις, ἂν καὶ πολλοὶ ἤναψαν λαμπάδας εἰς τὸν ἐσπράζοντα τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἄγιον Παντελεήμονα, οὐ ἡ χάρις ἀπέκρυψε τὸν κ. Τρικούπην, ἡμεῖς λυπούμεθα ἐπὶ τῇ ἀποκρύψει ταύτῃ, οὐχὶ βεβαίως διότι θέλομεν τὸ κακὸν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ μας, ἀλλὰ διότι εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι οὐδένα κακοποιὸν σκοπὸν εἶχεν ὁ κεραυνὸς, προτιθέμενος νὰ ψιθυρίσῃ καὶ αὐτὸς ἀλλὰ μετ' ἐντονωτέρας φωνῆς εἰς τὸ οὖς τοῦ κ. Τρικούπη, ὅτι ἀσθενῶς ἐζήτησαμεν ἄλλοτε καὶ ἡμεῖς. Νὰ παύσουν δηλονότι τὰ ἄρθρα τῆς Ὁρας. X.

Γνώρισμα κύριον τῶν πολιτικῶν μας εἶνε ἡ θρασύτης καὶ ὁ πρωθυπουργὸς τὸ ἔχει εἰς μέγιστον βαθμόν. Ὅταν ἔχη νὰ κάμῃ μετὰ τὸν λαόν, μετὰ πτωχοῦπαλλήλους μετὰ τοὺς ἀγωνιστὰς, μετὰ τοὺς Δηληγιαννικοὺς, μετὰ τὸν Κουμουνδοῦρον ἐγκαταλειμμένον ὑπὸ τῶν φίλων του, μετὰ ὅλους τοὺς ἀδύνατους τέλος πάντων εἶνε ἀνήμερος καὶ θηριώδης ὡς λευκὴ ἄρκτις ὅταν ὁμως ἀπαντήσῃ κανένα νὰ τοῦ δείξῃ δόντια κατὰ τὸ λεγόμενον, τότε ἀποσύρεται καὶ γίνεται κόνικλος. Καὶ λοιπὸν, ἀφοῦ ἐπολέμησε τὸν λαόν διὰ φόρων, ἀφοῦ κατήνκησε τοὺς βόας, τὰς αἴγας, τοὺς χωρικοὺς τῆς Κωπαίδος, τοὺς ἀγρολήπτας τῆς Ἄρτας, τοὺς Κουμουνδοῦρικοὺς, τοὺς Δεληγιαννιστὰς, ἐζήτησε νὰ καταπατήσῃ καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ζητῶν νὰ προβιάσῃ διὰ μιᾶς ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν τεχνικῶν ὄπλων πρὸς ζημίαν τῶν μὴ εὐνοουμένων παρ' αὐτοῦ ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ, οἵτινες εἶνε οἱ μόνοι ἴσως οἱ κατακτῆσαντες τὰ δικαιώματα ταῦτα δι' ὑπηρεσίας μακρᾶς, διὰ κόπων, διὰ κακουχιῶν, διὰ καταδιώξεων ληστῶν, διὰ περιπλανήσεων εἰς τὰς ἐπαρχίας, διὰ μεταθέσεων καὶ τῶσων ἄλλων. Καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πεζικοῦ ὡς διεδόθη ἐξηγήθησαν καὶ εἶπον εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν — Ἄτ! Τὰ δικαιώματά μας τὰ ἀπεκτῆσαμεν διὰ κόπων πολλῶν ἐτῶν καὶ δὲν σοὶ ἐπιτρέπομεν νὰ τὰ παραγνωρίσῃς διὰ μιᾶς ὑπογραφῆς σου. Καὶ ἀπέναντι τῆς τοιαύτης ἀσταθοῦς τῶν ἀξιωματικῶν ἐνεργείας, ὁ Πομπῆτος, ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ ὅπως ἄλλως θέλετε τολμητικᾶς πρωθυπουργὸς ὑπεχώρησεν. Αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιον εἶνε πολὺ διδακτικόν καὶ πρέπει ὁ λαὸς νὰ τὸ σημειώσῃ καὶ νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὸ μέλλον.